

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi A. D.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w K.

z dnia 22 kwietnia 2008 r.,

przy uczestnictwie A. S., W. S. i K. S.

w przedmiocie odrzucenia skargi

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 maja 2011 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego w K.

z dnia 5 stycznia 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2011 r. Sąd Rejonowy w K. odrzucił skargę A. D. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a to z powodu jej nieopłacenia.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucił naruszenie art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm., dalej: „ustawy o kosztach”) przez nieprawidłowe zastosowanie, i wniósł o uchylenie tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 10 ustawy o kosztach opłatę należy uiścić przy wniesieniu do sądu pisma podlegającego opłacie. Wbrew dosłownemu brzmieniu tego przepisu mówiącego o obowiązku uiszczenia opłaty "przy wniesieniu do sądu pisma" należy przyjąć, że opłata została uiszczona należycie także wtedy, kiedy strona dokonała jej przed wniesieniem pisma do sądu.

Stosownie do art. 41 w zw. z art. 18 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych opłatę stałą w wysokości 1.000 złotych pobiera się od skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wydanego w sprawie o zniesienie współwłasności. Jak wynika z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 27, poz. 199 ze zm.), opłaty sądowe w sprawach cywilnych uiszcza się w formie bezgotówkowej na rachunek bieżący dochodów sądu albo w formie wpłaty gotówkowej, bezpośrednio w kasie sądu lub w formie znaków o odpowiedniej wartości wykonanych według ustalonego wzoru, zwanych dalej znakami opłaty sądowej.

Żalący zarzucił, że opłatę we wskazanej wysokości uiścił bezpośrednio w kasie sądu, na co przedstawił kserokopię dowodu wpłaty do kasy Sądu Rejonowego, w dniu 13 sierpnia 2008 r., kwoty 1.000 zł, do sprawy prowadzonej pod sygnaturą [...](k. 11), tj. sprawy zakończonej orzeczeniem w stosunku do którego została wniesiona odrzucona skarga.

W świetle powyższego należało przyjąć, że skoro żalący kwotę tysiąca złotych należną od skargi uiścił przed wniesieniem skargi, to uczynił to w terminie, chyba że kwotę tę wpłacił w związku z dokonaniem innej czynności procesowej, bądź kwota ta została mu później zwrócona. Stąd zachodzi potrzeba zbadania tych

okoliczności. Natomiast odrzucenie skargi tylko z tego względu, że należna opłata nie została uiszczona przy wniesieniu skargi, jak to ujął Sąd Rejonowy, trzeba uznać za nieuzasadnione.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.